

A világ legnagyobb hajóroncs-temetője: Nouadhibou, Mauritánia

Nouadhibou egy poros afrikai nagyváros Mauritánia és Nyugat-Szahara határán, a **Ras Nouadhibou** nevű félszigeten, ami az Atlanti-óceánba nyúlik. A város eredeti neve **Port-Étienne** volt, az első világháború előtt alapították francia kereskedők, mert elhelyezkedése és nyugodt vizei ideálisak voltak a tengeri kereskedelem céljaira.

Eleinte a halászat biztosított a helyieknek megélhetési lehetőséget, de később a közelben feltárt vasércbányák jelentettek komolyabb vonzerőt az ideletelepülőknek. A franciák 1960-ban hagyták el a várost, Mauritania akkor szerezte meg a függetlenségét. Napjainkban egyik nevezetessége a talán a világ leghosszabb vonatait közlekedtető **Mauritania Railway**.

Másik két nevezetessége már nem válik történelmének büszkeségévé, ugyanis egyrészt az afrikai menekültek ezt a várost használják egyfajta „ugródeszkaként” a spanyol Kanári-szigetek irányába. Másrészt itt található a világ – minden bizonnyal – legnagyobb és tegyük hozzá, teljesen illegális hajótemetője.

A kivénhedt hajók eltüntetésének több módját is kiötlötték már a történelemben, szokták őket támadófegyverek tesztelésénél célpontnak használni, biztosítási csalás keretében elsüllyeszteni vagy egyszerűen csak **szélnek ereszteni**.

Kevésbé fantáziadús tulajdonosok eladják Indiába, elbontani hajóikat (erről is tervezek bejegyzést), vagy egyszerűen csak partra futtatják valahol – főleg Afrikában – kivénhedt tulajdonaikat. Ahhoz, hogy ennek ne legyen következménye, például a helyi hivatalok ne bírságozzák meg őket, megfelelő mennyiségű csúszópénz gazdát kell, hogy cseréljen. Az afrikai hivatalnokok szellemiségétől köztudottan nem esik messze a korrupció.

A temető első hajóját még a franciák felejtették magukkal vinni, a Chasseloup-Laubat nevű cirkáló a 20'-as években még egyfajta mólóként funkcionált, majd magára hagyták. A temető a 80'-as években indult igazán be a város partjainál, ugyanis ebben az időszakban indult neki az afrikai gazdaság, és sok vállalkozó úgy érezte, hogy a világ más tájairól már kiüldözött öreg bárkákkal még szakíthatnak itt valamit. Persze az elaggott gépeket már nem érte meg karban tartani, így utolsó útjuk alkalmával a sekély vizek felé fordították ezeket. Manapság már nem is a tulajdonosok, hanem mauritániai „vállalkozók” – miután megbízási díjaikat kasszírozták – futtatják a homokra a hajókat.

A leghíresebb (legtöbbet fényképezett) hajóroncs a 130 méteres United Malika, ami újkorában hűtőhajóként szelte a vizeket. A hajó 2003. augusztus 4-én futott zátonyra – minő véletlen-

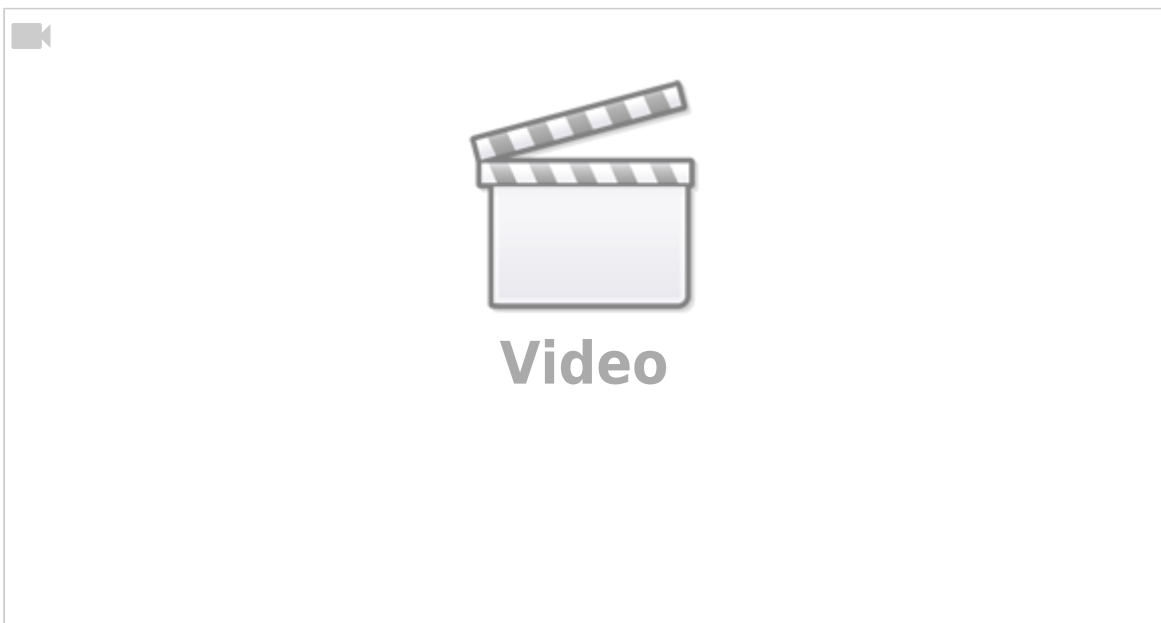
Nouadhibou partjainál, a legénység tizenhét tagját a mauritániai haditengerészet kimentette.

A szennyező anyagok, a roncsokból kikerülő nehézfémek jelentős környezeti terhelést jelentenek a környező vizeknek. Bár már többször, több helyen is felvetették a temető felszámolásának lehetőségét, a valós szándék nélkül ezek a kísérletek elhaltak, elbuktak a helyiek üzleti érdekein.

Meglepő módon a hajótemetőnek pozitív hozadéka is vannak, és most nem a korrumpált hivatalnokok és családjaiknak az anyagi jólétére gondolok. A hajóroncsok mesterséges zátonyokat alkotnak, amik egyrészt megakadályozzák a környező vizek teljes lehaladását, másrészt komoly ökoszisztémák telepedtek meg rajtuk. A kiszuperált és teljesen fémtisztára bontott new yorki metrószerelvényeket is ebből a célból süllyeszti a part menti vizekbe az Egyesült Államokban – ez pedig Afrika.

A városban is komolyabb iparág épül a temetőre, a partra futtatott hajókból nagyon szervezeten, szinte órákon belül kikerül minden, ami egy afrikai városban még hasznosítható – és ők sem finnyásak, visznek, amit érnek.

Kedves olvasóm! Ha már idáig eljutottál az olvasásban, talán joggal feltételezhetem, hogy nem volt teljesen érdektelen számodra ez a bejegyzés. Jaj, le ne ixelj még; nem pénzt akarok tarhálni.

Pusztán annyit kérek, hogy ha van olyan ismerősöd, akivel jól tudnál vitatkozni az itt leírtakról, vagy csak simán megosztanád vele, kérlek, ne késlekedj!

Továbbra is keresek megjelenési lehetőséget az írásaim számára. Ha esetleg van ötleted, oszd meg velem! Elérhetőségeim az [Impresszum](#)ban találhatók.

A passport.blog jelenlegi egyetlen megjelenési lehetősége a Facebook. Ha értesülni szeretnél az új bejegyzésekről, kövesd a [Bolyongó Facebook](#) oldalt.

Ha szeretnéd a bejegyzést kinyomtatni, vagy önálló formában menteni, ennek a legegyszerűbb módja a PDF formába konvertálás. Ezt a jobb oldali, fentről negyedik (Adobe) ikonnal teheted meg.

Eddigi bejegyzések a bolyongó.hu-n

Az összes bejegyzés ABC-be rendezett [indexe itt található](#). A blog helyekhez köthető bejegyzései a google.maps térképen is megtalálhatók: [A világ valódi csodái](#). A mostanában a blogon megjelent írások a [főoldalon jelennek meg](#).

2026/05/28 18:05

Források

Wikipedia: Nouadhibou

sometimes-interesting: Largest Ship Graveyard in the World: Nouadhibou, Mauritania

sea-jobs.net: Nouadhibou- perhaps the largest ships graveyard in the world

tech, Afrika, Mauritánia, 2013, hajó, hajótemető, roncs, környezetszennyezés, United Malika, Nouadhibou, egykori gyarmat, világjáró

Bejegyzésmegtekintések száma: 87

From:

<https://www.bolyongo.hu/> - **bolyongó**

Permanent link:

https://www.bolyongo.hu/doku.php?id=passport:nouadhibou_mauritania

Last update: **2026/04/21 12:29**

